

I. DISPOSICIONS GENERALS

MINISTERI D'AGRICULTURA, ALIMENTACIÓ I MEDI AMBIENT

2715 *Reial decret 182/2015, de 13 de març, pel qual s'aprova el Reglament de procediment del règim sancionador en matèria de pesca marítima en aigües exteriors.*

El títol V de la Llei esmentada regula el règim de les infraccions en matèria de pesca marítima, i el diferencia de l'àmbit material relatiu a l'ordenació del sector pesquer i la comercialització de productes pesquers, on la competència estatal inclou l'establiment de les normes bàsiques, amb la definició d'un marc unitari d'infraccions i sancions.

En aquest sentit, la present disposició és aplicable als procediments sancionadors en matèria de pesca marítima en aigües exteriors, sense perjudici del seu caràcter supletori per a les comunitats autònomes, de conformitat amb el que disposa l'article 149.3 de la Constitució.

Tant la fórmula com els principis subjacents al Reial decret 747/2008, de 9 de maig, relatius a la necessitat manifesta d'una regulació completa del procediment sancionador en matèria de pesca marítima per tal de configurar un marc particular atesos els condicionants que conflueixen en aquest procediment, romanen invariants. No obstant això, conflueixen en aquest moment tota una sèrie de circumstàncies i condicionants que fan necessari revisar amb deteniment el Reglament del règim sancionador en matèria de pesca marítima en aigües exteriors.

En efecte, la Llei 33/2014, de 26 de desembre, per la qual es modifica la Llei 3/2001, de 26 de març, de pesca marítima de l'Estat, ha establert una reforma substancial del seu règim d'infraccions i sancions, des d'una voluntat ferma de liderar a la Unió Europea l'aplicació dels principis de sostenibilitat dels recursos pesquers que impulsa el Reglament (UE) núm. 1380/2013 del Parlament Europeu i del Consell, d'11 de desembre de 2013, sobre la política pesquera comuna, ja que enforteix la política de control comunitària, la lluita contra la pesca il·legal, no declarada i no reglamentada; i el respecte a les normes de la política pesquera comuna que promouen tant el Reglament (CE) núm. 1005/2008 del Consell, de 29 de setembre de 2008, pel qual s'estableix un sistema comunitari per prevenir, desencoratjar i eliminar la pesca il·legal, no declarada i no reglamentada, com el Reglament (CE) núm. 1224/2009 del Consell, de 20 de novembre de 2009, pel qual s'estableix un règim comunitari de control per garantir el compliment de les normes de la política pesquera comuna, i el seu Reglament d'execució (UE) núm. 404/2011 de la Comissió, de 8 d'abril de 2011, que estableix les normes de desplegament de l'esmentat Reglament (CE) núm. 1224/2009 del Consell, de 20 de novembre de 2009.

Aquest nou sistema, que té com a objectiu final evitar la infracció per part dels nacionals dels estats membres de les normes de la política pesquera comuna, disposa la introducció d'un sistema dissuasiu innovador en l'àmbit pesquer, que consisteix en la creació d'un sistema de punts per infraccions greus sobre la base del qual es pot acabar suspent una llicència de pesca si s'assigna un nombre de punts determinat al titular de la llicència esmentada com a conseqüència de la imposició de sancions per infraccions greus. En virtut d'aquesta nova regulació, el present Reglament incorpora una menció a l'article 25.3 sobre la incorporació en la proposta de resolució dels punts que si s'escau correspondria aplicar.

Aquesta reforma substancial del règim d'infraccions i sancions ha afectat aspectes rellevants del procediment sancionador en matèria de pesca marítima en aigües exteriors, que s'han d'incorporar adequadament al seu desplegament reglamentari, i que incideixen particularment en l'àmbit d'aplicació, els terminis del procediment, la graduació de les sancions pecuniàries, el règim de mesures provisionals i la destinació dels béns i

productes retinguts, confiscats i decomissats, la reducció de la sanció pecuniària després del pagament voluntari i la suspensió condicional.

Així mateix, les polítiques desplegades pel Ministeri d'Agricultura, Alimentació i Medi Ambient per adaptar la seva actuació al compliment dels reglaments esmentats amb anterioritat requereixen que, pel que fa a l'àmbit sancionador, es fomenti la posada en marxa de mecanismes d'agilitat administrativa que, des del màxim respecte a les garanties i els drets dels administrats, assegurin una resposta ràpida i eficaç davant els qui incompleixen les disposicions de la política pesquera comuna. Per això, és particularment necessari fomentar la utilització de la tramitació abreujada davant determinats casos en què la fase d'instrucció és irrellevant atès que tots els elements que conformen el procediment es coneixen en el moment d'acordar l'inici de l'expedient, i sempre que es compleixin una sèrie de requisits, i s'ha de clarificar la redacció de l'article en qüestió.

Finalment, els sis anys de vigència del Reial decret 747/2008, de 9 de maig, han posat de manifest la necessitat d'aclarir i millorar algunes qüestions procedimentals l'aplicació de les quals no ha estat òptima a causa de les esmentades particularitats de l'activitat de pesca marítima, que en primer lloc van fonamentar i fonamenten ara la necessitat d'aquesta norma, o la interpretació diferent de les quals ha suscitat certes dificultats per a la seva correcta aplicació. Entre aquestes, tenen una incidència particular les relatives a òrgans competents, responsabilitat, concreció de circumstàncies agreujants, ampliació i suspensió de terminis, contingut de l'acord d'iniciació, prova, contingut de la proposta de resolució, tràmit d'audiència, actuacions complementàries, fase de resolució i el reconeixement de responsabilitat.

Per tot això, es fa necessària aquesta norma, que desplega adequadament els preceptes de la Llei 3/2001, de 26 de març, en la redacció que en fa la seva recent modificació, i que fomenta decididament l'agilitat i la claredat d'una actuació administrativa que s'emmarca en un context comunitari i internacional que aposta decididament per les polítiques de control com a garantia fonamental en la consecució del principal objectiu de l'Administració pesquera espanyola, això és, la sostenibilitat dels recursos pesquers.

Per tant, mitjançant aquest Reial decret s'aprova un nou Reglament de procediment del règim sancionador en matèria de pesca marítima en aigües exteriors, que substitueix el que es va aprovar el 2008 però en manté l'estructura i els elements essencials. Les raons de seguretat jurídica que aconsellen l'aprovació d'una nova norma per complet no equivalen a l'establiment d'un sistema de nova planta.

Així, es manté l'opció normativa consistent en la regulació completa del procediment sancionador en matèria de pesca marítima, per tal de configurar un marc unitari a causa dels destacats factors que conflueixen en el procediment.

En primer lloc, les pròpies característiques de la tramitació dels procediments i l'assignació funcional que es produeix en aquesta tramitació, atès que es tracta d'un procediment complex, en el qual l'acord d'iniciació per a les infraccions greus i molt greus l'adopten els delegats del Govern a les comunitats autònomes i la instrucció s'efectua així mateix en aquest àmbit. Per contra, la seva resolució, excepte en el cas d'infraccions lleus, a l'empara del que disposa l'article 112 de la Llei 3/2001, de 26 de març, l'adopta el director general de Recursos Pesquers i Aqüicultura, el secretari general de Pesca o el ministre d'Agricultura, Alimentació i Medi Ambient.

Per això, en atenció a aquesta característica i els problemes que es plantegen a la pràctica fruit de la dispersió geogràfica i la diversitat d'instructors, s'ha optat per tractar de configurar un marc unitari, que coadjuvi a la senzillesa en el maneig de les fonts del procediment sancionador en matèria de pesca marítima, així com a la claredat interpretativa, alhora que faciliti la unitat de criteri dels òrgans instructors.

En segon lloc, com passava amb el Reglament que ara se substitueix, s'ha de destacar la inadaptació del procediment sancionador general a les especificitats de la pesca marítima, que no hi troben un encaix adequat, entre d'altres, per les circumstàncies especials i mudables del sector, la incidència i la necessitat d'adaptació a la política pesquera comuna, la necessitat de consideració d'elements de protecció i millora en la

conservació dels recursos pesquers, amb especial èmfasi en les zones de protecció pesquera, i la complexitat dels actors intervinents.

En tercer lloc, es justifica l'existència d'un reglament autònom en la necessitat d'acudir a altres normes per determinar l'atribució competencial, no sempre regulada de manera expressa en la normativa sectorial, tant en la tramitació de les diferents fases del procediment sancionador com en la mateixa resolució d'aquest.

En quart lloc, aspectes relacionats amb la tramitació, com per exemple, la insuficiència de la regulació de les mesures provisionals en el procediment sancionador general, en especial, tenint en compte la seva rellevància en matèria de pesca marítima, exigeixen el manteniment d'aquest règim singular; la no-consideració com a actuació complementària i, per tant, la no-suspensió del termini per resoldre, a l'empara de l'article 20.1 del Reial decret 1398/1993, de 4 d'agost, pel qual s'aprova el Reglament del procediment per a l'exercici de la potestat sancionadora, dels informes que precedeixen immediatament la resolució final del procediment, la qual cosa genera inconvenients importants en aquest àmbit, en especial, davant la necessitat de sol·licitar informes que acreditin o valorin danys a zones de protecció pesquera. També van justificar llavors la seva aprovació, i es mantenen ara, aspectes com la necessitat d'una regulació més completa dels tràmits d'ampliació d'actuacions i rectificació de la proposta de resolució per part de l'òrgan competent per resoldre; la inadaptació del termini màxim per a la tramitació i la resolució del procediment simplificat a l'àmbit de la pesca marítima, com mostra el fet que pràcticament sigui inèdit en aquest sector; o la inadequació del règim de custòdia dels expedients que preveu l'article 3.4 del Reial decret 1398/1993, de 4 d'agost, a la configuració des del punt de vista orgànic del procediment sancionador en matèria de pesca marítima.

Finalment, es mantenen les previsions de la secció vuitena del capítol tercer, relatives al desplegament del procediment que preveu el Reial decret 1134/2002, de 31 d'octubre, relatiu a l'aplicació de sancions en matèria de pesca marítima a espanyols enrolats en vaixells amb abanderament de conveniència, i que reforcen els principis de la normativa comunitària de lluita contra la pesca il·legal, no declarada i no reglamentada.

Aquest Reial decret es dicta en virtut de la facultat conferida al Govern per la disposició final segona de la Llei 3/2001, de 26 de març, i d'acord amb el que disposa l'article 149.1.19a de la Constitució, que atribueix a l'Estat competència exclusiva en matèria de pesca marítima en aigües exteriors. En la seva elaboració s'han consultat les comunitats autònomes, així com el sector afectat i els altres actors interessats.

En virtut d'això, a proposta de la ministra d'Agricultura, Alimentació i Medi Ambient, amb l'aprovació prèvia del ministre d'Hisenda i Administracions Públiques, d'acord amb el Consell d'Estat, i amb la deliberació prèvia del Consell de Ministres en la reunió del dia 13 de març de 2015,

DISPOSO:

Article únic. Aprovació del Reglament de procediment del règim sancionador en matèria de pesca marítima en aigües exteriors.

S'aprova el Reglament de procediment del règim sancionador en matèria de pesca marítima en aigües exteriors, el text del qual s'insereix a continuació, en desplegament del que disposa el títol V de la Llei 3/2001, de 26 de març, de pesca marítima de l'Estat.

Disposició addicional primera. Protecció de dades de caràcter personal.

1. El tractament de les dades relatives als procediments sancionadors als quals es refereix aquest Reglament està sotmès al que disposa la Llei orgànica 15/1999, de 13 de desembre, de protecció de dades de caràcter personal, i les seves normes de desplegament.

2. Les dades esmentades poden ser objecte de cessió als òrgans de l'Administració General de l'Estat que hi hagin de tenir accés en l'àmbit de les seves competències.

Igualment, es poden comunicar als òrgans de la Unió Europea, en els termes que prevegin les normes comunitàries que siguin aplicables.

Disposició addicional segona. *Funcions de control i inspecció.*

Les funcions de control i inspecció de l'activitat de pesca marítima les ha d'exercir el personal a què es refereix l'article 2 del Reial decret 176/2003, de 14 de febrer, pel qual es regula l'exercici de les funcions de control i inspecció de les activitats de pesca marítima.

Disposició transitòria primera. *Procediments en tramitació.*

Els procediments sancionadors iniciats amb anterioritat a l'entrada en vigor d'aquest Reial decret s'han de seguir tramitant fins a la seva resolució final de conformitat amb la normativa aplicable en el moment de la seva iniciació, tret de les disposicions l'aplicació de les quals sigui més favorable al particular, cas en què s'han d'aplicar retroactivament.

Disposició transitòria segona. *Entrada en vigor de l'apartat tercer de l'article 21 d'aquest Reglament.*

La disposició esmentada entra en vigor l'1 de juny de 2015, data d'entrada en vigor de la modificació de l'apartat cinquè de l'article 59 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, prevista a la Llei 15/2014, de 16 de setembre, de racionalització del sector públic i altres mesures de reforma administrativa.

Fins a la data que assenyalava el paràgraf anterior, en els supòsits de notificació edictal, l'anunci ha de romandre en el tauler d'edictes de l'ajuntament durant un termini de set dies, i a l'edecte s'ha de consignar la diligència oportuna de la data en què s'inicia i aquella altra en què es retira per custodiar-lo a l'expedient, així com la referència a la data de publicació en el diari oficial corresponent, i s'ha d'advertir del termini que sigui procedent per dur a terme les actuacions a què fa referència l'acte notificat.

Disposició derogatòria única. *Derogació normativa.*

Queda derogat el Reial decret 747/2008, de 9 de maig, pel qual s'estableix el Reglament del règim sancionador en matèria de pesca marítima en aigües exteriors.

Disposició final primera. *Modificació del Reial decret 1134/2002, de 31 d'octubre, sobre aplicació de sancions en matèria de pesca marítima a espanyols enrolats en vaixells amb abanderament de conveniència.*

Es modifica l'apartat 3 de l'article 2 del Reial decret 1134/2002, de 31 d'octubre, sobre aplicació de sancions en matèria de pesca marítima a espanyols enrolats en vaixells amb abanderament de conveniència, amb la redacció següent:

«3. L'incompliment del que disposa el present Reial decret es regeix pel que disposa el Reial decret 182/2015, de 13 de març, pel qual s'aprova el Reglament de procediment del règim sancionador en matèria de pesca marítima en aigües exteriors.»

Disposició final segona. *Títol competencial.*

Aquest Reial decret es dicta a l'empara del que disposa l'article 149.1.19a de la Constitució, que atribueix a l'Estat la competència en matèria de pesca marítima en aigües exteriors.

Disposició final tercera. *Aplicació supletòria.*

En el que no disposa aquest Reglament és d'aplicació supletòria el Reial decret 1398/1993, de 4 d'agost, pel qual s'aprova el Reglament de procediment de l'exercici de la potestat sancionadora.

Disposició final quarta. *No-increment de despesa.*

Les mesures que inclou aquesta norma s'han d'atendre amb les dotacions pressupostàries ordinàries dels departaments ministerials corresponents i no poden generar un increment de dotacions ni de retribucions ni d'altres despeses de personal.

Disposició final cinquena. *Entrada en vigor.*

Aquest Reial decret entra en vigor l'endemà de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

Madrid, 13 de març de 2015.

FELIPE R.

La ministra d'Agricultura, Alimentació i Medi Ambient,
ISABEL GARCÍA TEJERINA

REGLAMENT DE PROCEDIMENT DEL RÈGIM SANCIONADOR EN MATÈRIA DE PESCA MARÍTIMA EN AIGÜES EXTERIORS

Capítol I. Disposicions generals.

- Article 1. Objecte.
- Article 2. Àmbit d'aplicació.
- Article 3. Òrgans competents.
- Article 4. Transparència del procediment.
- Article 5. Règim, aplicació i eficàcia de les sancions en matèria de pesca marítima.
- Article 6. Responsabilitat.
- Article 7. Responsabilitat solidària.
- Article 8. Concurrencia de procediments i sancions.
- Article 9. Comunicació dels indicis d'infracció.
- Article 10. Prescripció i arxivament de les actuacions.
- Article 11. Vinculacions amb l'ordre jurisdiccional penal.

Capítol II. Infraccions i sancions en matèria de pesca marítima.

- Article 12. Infraccions administratives.
- Article 13. Graduació de les sancions pecuniàries.

Capítol III. Procediment sancionador.

Secció 1a Normes generals.

- Article 14. Termini de tramitació.
- Article 15. Ampliació i suspensió del termini.
- Article 16. Actuacions prèvies.
- Article 17. Mesures provisionals.
- Article 18. De la destinació dels béns i productes retinguts, confiscats i decomissats.
- Article 19. Desenvolupament de la subhasta pública dels béns i productes presos, confiscats i decomissats.

- Secció 2a Iniciació del procediment.
 - Article 20. Forma d'iniciació.
 - Article 21. Contingut de l'acord d'iniciació.
 - Article 22. Col·laboració i responsabilitat en la tramitació.
- Secció 3a Instrucció.
 - Article 23. Actuacions i al·legacions.
 - Article 24. Prova.
 - Article 25. Proposta de resolució.
 - Article 26. Audiència.
- Secció 4a Resolució i finalització del procediment.
 - Article 27. Actuacions complementàries.
 - Article 28. Resolució.
 - Article 29. Reconeixement de responsabilitat.
- Secció 5a Tramitació abreujada.
 - Article 30. Tramitació abreujada.
- Secció 6a Procediment simplificat.
 - Article 31. Procediment simplificat.
 - Article 32. Tramitació.
- Secció 7a Suspensió condicional.
 - Article 33. Procediment de suspensió condicional.
- Secció 8a Procediments sancionadors vinculats a vaixells de bandera de conveniència.
 - Article 34. Objecte.
 - Article 35. Procediment.
 - Article 36. Exercici de la competència sancionadora per l'Estat de bandera.

REGLAMENT DE PROCEDIMENT DEL RÈGIM SANCIONADOR EN MATÈRIA DE PESCA MARÍTIMA EN AIGÜES EXTERIORS

CAPÍTOL I

Disposicions generals

Article 1. *Objecte.*

La potestat sancionadora en matèria de pesca marítima que regula el títol V de la Llei 3/2001, de 26 de març, de pesca marítima de l'Estat, s'ha d'exercir mitjançant el procediment que preveu aquest Reglament, d'acord amb els principis que estableix el títol IX de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú.

Article 2. *Àmbit d'aplicació.*

Aquest Reglament és aplicable a les conductes o els fets que, amb fonament en el dret nacional, comunitari o internacional, siguin constitutius d'infraccions de pesca en els termes que estableix l'article 12 i es cometin:

a) Dins del territori espanyol o en aigües exteriors sota jurisdicció o sobirania espanyoles.

b) Fora del territori o aigües marítimes sota sobirania o jurisdicció espanyoles per persones físiques o jurídiques, a bord de vaixells de pavelló nacional o que se'n serveixin.

c) Fora del territori o aigües marítimes sota sobirania o jurisdicció espanyoles per persones físiques o jurídiques de nacionalitat espanyola, a bord de vaixells apàtrides o sense nacionalitat, o de vaixells de pavelló estranger o que se'n serveixin; en aquest últim supòsit sempre que l'Estat de bandera no hagi exercit la seva competència sancionadora segons la normativa en vigor.

d) A més del que disposen els apartats anteriors, també és aplicable als fets o les conductes detectats en territori o aigües marítimes sota sobirania o jurisdicció espanyoles i considerats pesca il·legal, no declarada i no reglamentada segons els termes i les condicions que estableix la normativa comunitària o internacional, fins i tot quan s'hagin comès fora de l'àmbit esmentat, independentment de la nacionalitat dels seus autors i del pavelló de vaixell.

Article 3. Òrgans competents.

1. La competència per a l'acord d'inici i instrucció d'expedients sancionadors per infraccions greus o molt greus en matèria de pesca marítima correspon als delegats del Govern a les comunitats autònomes, d'acord amb el criteri següent:

a) Si la comissió de la infracció està vinculada a un vaixell de pavelló espanyol, és competent el delegat del Govern de la comunitat autònoma on el vaixell tingui el port base en el moment en què s'iniciï l'expedient.

b) En cas d'infraccions de pesca recreativa o si la comissió de la infracció no està vinculada a cap vaixell és competent el delegat del Govern on hagi tingut lloc la detecció dels fets.

c) Si la infracció està vinculada a un vaixell de pavelló no nacional, és competent el delegat del Govern del port d'arribada del vaixell esmentat. En cas que el vaixell en qüestió no arribi a port espanyol, és competent el delegat del Govern de la comunitat autònoma on la persona física o jurídica tingui el domicili o la residència habitual.

2. No obstant el que disposa l'apartat anterior, quan circumstàncies d'índole tècnica, econòmica, social, jurídica o territorial ho facin convenient, el secretari general de Pesca pot acordar l'inici i designar instructor d'expedients sancionadors.

En tot cas, aquesta excepció s'ha de fer mitjançant un acord motivat, que s'ha de traslladar al delegat del Govern corresponent i s'ha de notificar als interessats en el procediment. Contra aquest acord no es pot interposar recurs, encara que es pot impugnar en el recurs que, si s'escau, s'interposi contra la resolució del procediment.

3. La competència per a la imposició de les sancions corresponents a les infraccions en matèria de pesca marítima correspon:

a) Als delegats del Govern en el supòsit d'infraccions lleus.

b) Al director general de Recursos Pesquers i Aqüicultura en el supòsit d'infraccions greus.

c) Al secretari general de Pesca en el supòsit d'infraccions molt greus si la quantia de la sanció pecuniària no excedeix els 300.000 euros.

d) Al ministre d'Agricultura, Alimentació i Medi Ambient, quan la infracció sigui qualificada de molt greu si la quantia de la sanció pecuniària excedeix els 300.000 euros.

Article 4. *Transparència del procediment.*

1. El procediment sancionador en matèria de pesca marítima s'ha de desenvolupar d'acord amb el principi de transparència del procediment. A aquests efectes, els interessats tenen dret a conèixer el seu estat de tramitació i a accedir i obtenir còpies dels documents que s'hi continguin.

2. Així mateix, i amb anterioritat al tràmit d'audiència, els interessats poden formular al·legacions i aportar els documents que considerin convenient.

3. L'accés als documents que constin en els expedients sancionadors ja conclosos es regeix pel que disposa l'article 37 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre.

4. Per tal de garantir la transparència en el procediment, la defensa del presumpte responsable i la dels interessos d'altres possibles afectats, així com l'eficàcia de la mateixa Administració, cada procediment sancionador que es tramiti s'ha de formalitzar de manera sistemàtica, amb la incorporació successiva i ordenada dels documents, els testimonis, les actuacions, els actes administratius, les notificacions i les altres diligències que vagin apareixent o es vagin practicant. El procediment així formalitzat s'ha de custodiar sota la responsabilitat de l'òrgan competent en cada fase d'aquest procediment. Una vegada resolt el procediment i acordat l'arxivament definitiu de les actuacions, l'òrgan competent per a la iniciació del procediment és responsable de la custòdia de l'expedient administratiu.

Article 5. *Règim, aplicació i eficàcia de les sancions en matèria de pesca marítima.*

1. Només es poden sancionar infraccions en matèria de pesca marítima respecte de fets i conductes constitutius d'infracció tipificats en el capítol II del títol V de la Llei 3/2001, de 26 de març.

Les disposicions sancionadores en matèria de pesca marítima no s'han d'aplicar amb efecte retroactiu, excepte quan afavoreixin el presumpte infractor.

2. El compliment o l'execució de les mesures de caràcter provisional o de les disposicions cautelars que, si s'escau, s'adoptin s'han de compensar, quan sigui possible, amb la sanció imposada.

3. És sancionable, com a infracció continuada, la realització d'una pluralitat d'accions o omissions que infringeixin un mateix precepte administratiu, o diferents, quan aquests tinguin la mateixa naturalesa o protegeixin un mateix bé jurídic, constitueixin un mateix tipus d'infracció i sempre que concorri algun dels requisits següents:

a) Que hi hagi proximitat temporal. S'entén que hi ha proximitat temporal quan les accions o omissions hagin tingut lloc en una mateixa marea o en períodes inferiors a un mes.

b) Que hi hagi una unitat de propòsit, entesa com l'execució d'un pla prèviament concebut o l'aprofitament de les mateixes circumstàncies.

c) Que obeeixi a una pràctica homògena per la utilització de mesures, instruments o tècniques d'actuació similars.

Article 6. *Responsabilitat.*

1. La responsabilitat per les accions i les omissions tipificades en el capítol II del títol V de la Llei 3/2001, de 26 de març, és de naturalesa administrativa i no exclou les d'un altre ordre que escaiguin.

2. Les sancions que s'imposin a diferents persones, físiques o jurídiques, com a conseqüència d'una mateixa infracció tenen entre si caràcter independent, excepte en els supòsits de responsabilitat solidària que regula l'article 91.2 de la Llei 3/2001, de 26 de març.

3. La responsabilitat atribuïda als patrons o capitans dels vaixells no exclou la possibilitat d'iniciar procediments contra les persones físiques o jurídiques propietàries o armadores dels vaixells a bord dels quals es cometin les infraccions que se'ls atribueixen.

4. Les responsabilitats administratives que derivin del procediment sancionador són compatibles amb l'exigència a l'infractor de la reposició de la situació alterada al seu estat originari, així com, si s'escau, amb la indemnització dels danys i perjudicis causats, en els termes que preveu l'article 130.2 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, en el termini que en cada cas fixi la resolució corresponent.

Article 7. *Responsabilitat solidària.*

1. Tots els subjectes implicats en la comissió d'una infracció a què es refereix l'article 91.2 de la Llei 3/2001, de 26 de març, han de respondre solidàriament quan la infracció sigui imputable a diversos d'ells i no sigui possible determinar el grau de participació de cada un.

2. Són responsables solidaris per l'incompliment de les obligacions imposades per la llei que comportin el deure de prevenir la infracció administrativa comesa per altres, les persones físiques i jurídiques sobre les quals recaigui aquest deure.

Article 8. *Concurrència de procediments i sancions.*

1. L'òrgan competent ha d'acordar la suspensió del procediment sancionador o, ja finalitzat aquest, de la seva execució, des del moment en què es tingui coneixement cert que està en curs un altre procediment sancionador pels mateixos fets, subjectes i fonaments per òrgans comunitaris europeus o altres organitzacions internacionals de les quals Espanya sigui part. La suspensió s'ha d'aixecar des del moment en què es tingui coneixement que aquells han dictat resolució ferma.

2. Si els òrgans esmentats a l'apartat anterior han imposat sanció, basada en els mateixos fets i fonaments jurídics, l'òrgan competent per resoldre l'ha de tenir en compte als efectes de graduar la que, si s'escau, hagi d'imposar, i l'ha de compensar, sense perjudici de declarar la comissió de la infracció.

3. En els supòsits que preveuen els apartats anteriors, la suspensió afecta també el termini de prescripció de la infracció o sanció administrativa.

Article 9. *Comunicació dels indicis d'infracció.*

Quan, en qualsevol fase del procediment sancionador, els òrgans competents considerin que hi ha indicis racionals de l'existència d'una altra infracció administrativa per al coneixement de la qual no tinguin competència, ho han de comunicar a l'òrgan que sigui competent, d'acord amb el que disposa l'article 4 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre.

Article 10. *Prescripció i arxivament de les actuacions.*

1. Quan de les actuacions prèvies es conclougui que la infracció ha prescrit, l'òrgan competent per iniciar el procediment ha d'acordar d'ofici la no-procedència d'iniciar-lo.

2. Una vegada iniciat el procediment, si en qualsevol moment es conclou que la infracció ha prescrit, l'òrgan competent per resoldre, a proposta de l'instructor, ha d'acordar la conclusió del procediment, amb l'arxivament de les actuacions. La resolució esmentada s'ha de notificar als interessats.

3. Transcorreguts dos mesos des de la data en què es va iniciar el procediment sense que s'hagi practicat la notificació d'aquest a l'imputat, l'òrgan competent per iniciar ha de procedir a l'arxivament de les actuacions. Si la infracció no ha prescrit, l'òrgan competent pot acordar de nou l'inici d'aquestes actuacions. En aquest últim supòsit, els dos acords, d'arxivament i nou inici de l'expedient, s'han de notificar a l'imputat, sense perjudici de les responsabilitats en què s'hagi pogut incórrer.

4. Així mateix, quan hagi transcorregut el termini per a la prescripció de les sancions de caràcter no pecuniari, l'òrgan competent per resoldre ho ha de notificar a l'imputat. En el cas de prescripció de les sancions de caràcter pecuniari, s'ha d'actuar de conformitat amb el que estableix la Llei 47/2003, de 26 de novembre, general pressupostària, i les normes en matèria de recaptació.

Article 11. *Vinculacions amb l'ordre jurisdiccional penal.*

1. En qualsevol moment del procediment sancionador en què els òrgans competents considerin que els fets també poden ser constitutius d'il·lícit penal, ho han de comunicar al Ministeri Fiscal, i li han de sol·licitar testimoni sobre les actuacions practicades respecte de la comunicació.

2. En els supòsits que preveu l'apartat anterior, així com quan els òrgans competents tinguin coneixement de l'existència d'un procés penal sobre els mateixos fets, han de sol·licitar de l'òrgan judicial la comunicació sobre les actuacions practicades.

Rebuda la comunicació, i si es considera que hi ha identitat de subjecte, fet i fonament entre la infracció administrativa i la infracció penal que pugui correspondre, l'òrgan competent per a la iniciació o, si s'escau, resolució del procediment, en funció de la fase en què aquest estigui, n'ha d'acordar la suspensió fins que recaigui resolució ferma o que posi fi al procediment, tingui lloc el sobreseïment o l'arxivament de les actuacions o es produeixi la devolució de l'expedient pel Ministeri Fiscal.

3. Si no s'ha apreciat l'existència d'una infracció penal, l'òrgan competent ha d'aixecar la suspensió i acordar la continuació de la tramitació de l'expedient administratiu des del moment en què tingui coneixement de la resolució ferma de l'autoritat judicial, o que posi fi al procediment.

4. En tot cas, els fets declarats provats per resolució judicial penal ferma vinculen els òrgans administratius respecte dels procediments sancionadors que substanciïn.

CAPÍTOL II

Infraccions i sancions en matèria de pesca marítima en aigües exteriors

Article 12. Infraccions administratives.

Constitueix infracció administrativa de pesca marítima qualsevol acció o omissió tipificada com a tal en el capítol II del títol V de la Llei 3/2001, de 26 de març.

Article 13. Graduació de les sancions pecuniàries.

1. Dins de cadascun dels trams que estableix l'article 106 de la Llei 3/2001, de 26 de març, les sancions pecuniàries que siguin procedents respecte d'infraccions qualificades de lleus, greus o molt greus s'han d'imposar motivadament en els graus mínim, mitjà o màxim, de conformitat amb el que s'hi assenyalava i en atenció als criteris següents:

- a) Benefici econòmic que obtingui o esperi obtenir el presumpte infractor a conseqüència de la infracció comesa.
- b) Mida i potència de l'embarcació.
- c) Naturalesa dels perjudicis causats, en especial als fons marins, ecosistemes i organismes vius, recursos econòmics, béns de domini públic o tercers, o afecció a zones amb protecció mediambiental o pesquera.
- d) Possibilitat de restitució del dany causat com a conseqüència de la comissió de la infracció.

2. Es consideren circumstàncies agreujants les següents:

- a) Grau d'intencionalitat de l'infractor.
- b) Reincidència, en cas que hagi estat sancionat per una infracció en matèria de pesca marítima del mateix tipus i qualificació. Es pot aplicar sempre que la resolució sancionadora de l'antecedent hagi adquirit fermesa en via administrativa en el termini d'un any anterior a la data dels fets.
- c) Reiteració d'infraccions, en cas que hagi estat sancionat per una infracció en matèria de pesca marítima. Es pot aplicar sempre que la resolució sancionadora de l'antecedent hagi adquirit fermesa en via administrativa en el termini de tres anys anteriors a la data dels fets.
- d) Persistència en la conducta il·lícita. S'ha d'aplicar, en tot cas, en els supòsits d'infracció continuada segons els requisits que estableix l'article 5.3 d'aquest Reglament.
- e) La generació de danys al medi marí a les zones de protecció pesquera amb la comissió de la infracció, tal com es defineixen en el capítol III del títol I de la Llei 3/2001, de 26 de març.

f) La posada en perill de la salut pública o vides humanes amb la comissió de la infracció.

g) La situació de sobreexplotació dels recursos pesquers afectats. Es pot aplicar quan la situació esmentada estigui recollida en la normativa nacional, comunitària o internacional corresponent.

h) La realització d'activitats pesqueres il·legals en zones de veda o en una àrea de fons prohibits o antireglamentaris.

i) La comissió de dos o més fets tipificats en el mateix precepte legal, quan no constitueixin diferents infraccions.

3. Els criteris de graduació o agreujants que recullen els apartats anteriors no es poden utilitzar per agreujar o atenuar la infracció quan estiguin continguts en la descripció de la conducta infractora o formin part del mateix il·lícit administratiu.

4. De conformitat amb els criteris que exposen els apartats anteriors i d'acord amb els límits que fixa l'article 106 de la Llei 3/2001, de 26 de març, les sancions pecuniàries per infraccions lleus, greus o molt greus s'han d'imposar en els graus mínim, mitjà o màxim dins dels trams següents:

a) Sanció pecuniària per infracció lleu:

1r Grau mínim: de 60 a 200 euros.

2n Grau mitjà: de 201 a 400 euros.

3r Grau màxim: de 401 a 600 euros.

b) Sanció pecuniària per infracció greu:

1r Grau mínim: de 601 a 15.000 euros.

2n Grau mitjà: de 15.001 a 40.000 euros.

3r Grau màxim: de 40.001 a 60.000 euros.

c) Sanció pecuniària per infracció molt greu:

1r Grau mínim: de 60.001 a 120.000 euros.

2n Grau mitjà: de 120.001 a 240.000 euros.

3r Grau màxim: de 240.001 a 600.000 euros.

CAPÍTOL III

Procediment sancionador

Secció 1a Normes generals

Article 14. *Termini de tramitació.*

1. El termini màxim per tramitar, resoldre i notificar la resolució sancionadora és de sis mesos per a les infraccions lleus i de nou mesos per a les infraccions greus i molt greus. Aquest termini s'ha de computar des de l'adopció de l'acord d'iniciació del procediment.

2. Transcorregut aquest termini l'òrgan competent per resoldre ha de declarar la caducitat de les actuacions, sense perjudici de sol·licitar així mateix a l'òrgan competent l'inici d'un nou procediment, mentre no hagi prescrit la infracció.

Article 15. *Ampliació i suspensió del termini.*

1. Es pot acordar l'ampliació del termini de tramitació del procediment sancionador quan, per causa justificada i degudament motivada, es consideri necessària per garantir l'encert i la legalitat de la resolució, quan faltin elements de judici suficients, o quan els interessats tinguin el domicili fora del territori espanyol.

2. Així mateix, el termini màxim de l'article anterior pot ser objecte de suspensió, d'acord amb els articles 27 i 35 d'aquest Reglament, o per causes imputables als interessats, i per les altres que preveuen les lleis.

3. L'ampliació o suspensió l'ha d'acordar l'òrgan competent per resoldre el procediment, bé d'ofici o bé a proposta raonada de l'òrgan instructor i notificada a l'interessat, excepte en allò que disposa l'apartat 5.

4. El que disposa aquest article s'entén sense perjudici del que disposen els articles 42 i 49 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre.

5. Sempre que els presumptes responsables resideixin a l'estranger, o quan resideixin a Espanya però sigui necessari efectuar algun tràmit a l'estranger, s'ha de fer efectiva, des de l'acord d'iniciació, la possibilitat d'ampliació de terminis a què es refereix l'article 49.2 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre.

Article 16. *Actuacions prèvies.*

1. Amb anterioritat a l'acord d'iniciació del procediment, l'òrgan competent per a la seva iniciació o resolució pot acordar la realització de les actuacions prèvies necessàries, que s'han de fer a l'empara i sota les condicions que fixa l'article 95 de la Llei 3/2001, de 26 de març, per tal de determinar si concorren les circumstàncies que justifiquin aquesta iniciació.

2. En especial, aquestes actuacions s'han d'orientar a determinar, amb la màxima precisió possible, els fets susceptibles de motivar la incoació del procediment, la identificació de la persona o persones que puguin ser responsables i les circumstàncies rellevants que concorrin en els uns i els altres.

3. Si, identificats els presumptes responsables, aquests tenen el domicili en un país estranger, se'ls ha de requerir perquè n'assenyalin un radicat a Espanya als efectes de notificació.

4. Les actuacions prèvies les han de dur a terme el funcionari o l'òrgan administratiu que determini l'òrgan competent per a la iniciació o resolució del procediment i, si s'escau, els òrgans que tenen atribuïdes les funcions de control i inspecció de l'activitat de pesca marítima en l'àmbit de competències de l'Administració General de l'Estat en els termes que preveuen el Reial decret 176/2003, de 14 de febrer, que regula l'exercici de les funcions de control i inspecció de les activitats de pesca marítima, i l'article 95 de la Llei 3/2001, de 26 de març.

Article 17. *Mesures provisionals.*

1. Abans de la iniciació del procediment sancionador el delegat del Govern a la comunitat autònoma competent, o qualsevol de les autoritats a què es refereix l'article 97.1 de la Llei 3/2001, de 26 de març, pot adoptar les mesures provisionals que consideri necessàries per:

- a) Assegurar l'eficàcia de la resolució que pugui recaure.
- b) Garantir la bona finalització del procediment.
- c) Evitar el manteniment dels efectes de la infracció.
- d) Garantir els interessos generals.

2. Tenen la consideració de mesures provisionals, entre d'altres:

- a) La retenció de l'embarcació o el decomís dels arts, aparells i estris de pesca.
- b) La captura del vaixell.
- c) El retorn a port del vaixell.
- d) La suspensió temporal de les activitats.
- e) La suspensió de les autoritzacions de pesca.
- f) El decomís de les captures pesqueres o dels productes de la pesca o dels productes o béns obtinguts, inclòs a aquests efectes l'import econòmic de la venda dels béns o productes decomissats.

g) La prestació de garantia. En el supòsit d'exigència de garantia, aquesta no pot excedir l'import de la sanció pecuniària que com a màxim pugui correspondre per la infracció o infraccions presumptament comeses.

Les mesures dels apartats a), b), e) i f) només són procedents per als supòsits d'infraccions greus o molt greus.

3. Les mesures provisionals han de ser confirmades, modificades o aixecades a l'acord d'iniciació del procediment, dins del termini de quinze dies des de la seva adopció. Les mesures adoptades queden sense efecte si no s'inicia el procediment en el termini esmentat o quan l'acord d'iniciació no contingui un pronunciament exprés sobre aquestes mesures, excepte en el supòsit que preveu la secció 8a del present Reglament, quan sigui necessària una notificació prèvia a l'Estat de bandera abans de procedir a l'inici del procediment sancionador, cas en què es poden confirmar les mesures esmentades, amb la suspensió de la incoació del procediment fins a la realització del tràmit esmentat.

4. Quan per raons d'urgència o de necessitat, de conformitat amb el que disposa l'article 97.3 de la Llei 3/2001, de 26 de març, les mesures provisionals s'adoptin verbalment, aquestes s'han de reflectir en un acord escrit i motivat per l'autoritat competent per a la seva adopció tan aviat com sigui possible i, en tot cas, en un termini no superior a cinc dies; aquest acord s'ha de traslladar a l'interessat.

5. Quan les mesures provisionals les adopta l'inspector de pesca a l'acta, han de ser així mateix objecte de confirmació, modificació o aixecament a l'acord d'inici del procediment, en el termini de quinze dies esmentat, sota pena que esdevinguin ineficaces.

6. Iniciat el procediment sancionador, l'adopció de mesures provisionals correspon a l'òrgan competent per a la seva resolució, sense perjudici que per raons d'urgència inajornable, l'òrgan competent per iniciar el procediment o l'òrgan instructor puguin adoptar les que siguin necessàries.

7. L'adopció d'aquestes mesures s'ha de fer mitjançant un acord motivat, i s'ha de posar de relleu en cada cas concret la seva necessitat en funció dels objectius que es pretenguin garantir, així com la seva intensitat i proporcionalitat en relació, entre d'altres, amb les circumstàncies següents:

- a) Naturalesa del possible perjudici causat.
- b) Necessitat de garantir l'efectivitat de la resolució sancionadora.
- c) Necessitat d'evitar la continuïtat dels efectes dels fets denunciats.
- d) Qualsevol altra circumstància de gravetat específica que justifiqui l'adopció de les mesures esmentades.

8. Les mesures provisionals es poden aixecar o modificar durant la tramitació del procediment, d'ofici o a instància de part, en virtut de circumstàncies sobrevingudes o que no es van poder tenir en compte en el moment de la seva adopció.

9. Les mesures provisionals adoptades s'han d'extingir quan es dicti la resolució administrativa que posi fi al procediment sancionador. No obstant això, en la resolució s'han d'adoptar, si s'escau, les disposicions cautelars necessàries per garantir-ne l'eficàcia mentre no sigui executiva.

10. L'import de les despeses derivades de l'adopció de les mesures descrites anteriorment és a càrrec del presumpte infractor.

Article 18. *De la destinació dels béns i productes retinguts, confiscats i decomissats.*

1. La destinació de les captures pesqueres i/o els productes de la pesca decomissats és la següent:

- a) En el supòsit de captures pesqueres decomissades que tinguin possibilitats de sobreviure, l'inspector de pesca ha d'instar la seva devolució al medi marí en els termes que preveu el Reial decret 176/2003, de 14 de febrer.

b) En cas contrari, en el supòsit de captures pesqueres decomissades aptes per al consum, l'inspector, en cas que no s'hagi iniciat el procediment sancionador, o bé l'òrgan competent per a la iniciació o si s'escau resolució del procediment, en funció de la fase procedimental en què estigui l'expedient, pot determinar donar-los alguna de les destinacions següents:

1r Distribuir-se entre entitats benèfiques i altres institucions públiques i privades sense ànim de lucre. Aquesta opció té caràcter preferent.

2n Vendre's en una llotja o un lloc autoritzat; l'import d'aquesta venda ha de quedar en dipòsit a disposició de l'òrgan competent per iniciar el procediment sancionador.

3r Amb caràcter subsidiari, i quan no sigui possible la venda en una llotja, s'ha d'acordar l'inici del procediment de subhasta pública, de conformitat amb el que disposa l'article següent.

4t Com a última opció, i únicament en els casos en què cap de les opcions anteriors sigui possible, s'han de categoritzar com a subproductes animals no destinats al consum humà, i s'han de tractar de conformitat amb la normativa que els sigui aplicable, llevat que en tot cas sigui procedent la seva destrucció.

c) En el supòsit de captures pesqueres decomissades no aptes per al consum, s'ha de procedir a la seva classificació i tractament com a subproductes animals no destinats al consum humà, de conformitat amb la normativa que els sigui aplicable, llevat que en tot cas sigui procedent la seva destrucció.

2. Els arts, aparells o estris de pesca antireglamentaris decomissats s'han de destruir. Els reglamentaris decomissats s'han de tornar a l'interessat prèvia constitució d'una fiança o una altra garantia financera, en els termes que preveu l'article 98 de la Llei 3/2001, de 26 de març.

3. Si en la resolució del procediment sancionador no s'aprecia la comissió de la infracció, s'ha d'acordar la devolució dels productes o els béns confiscats. Si l'interessat no se'n fa càrrec en el termini d'un any des que hagi estat requerit per a això, aquests han de quedar a disposició del Ministeri d'Agricultura, Alimentació i Medi Ambient, que ha de procedir, si s'escau, a ordenar la seva venda en una subhasta pública, el seu lliurament a entitats benèfiques i altres institucions públiques o privades sense ànim de lucre o a la seva destrucció.

4. Si en la resolució del procediment sancionador s'aprecia la comissió d'infracció, els productes o els béns confiscats o decomissats que no siguin susceptibles d'un ús lícit s'han de destruir. Si el seu ús és lícit i sempre que la resolució sancionadora no estableixi l'esmentada confiscació o decomís com a sanció o com a disposició cautelar per garantir l'execució de la sanció, se n'ha d'acordar la devolució. Si l'interessat no es fa càrrec d'aquests productes o béns en el termini d'un any des que hagi estat requerit per a això, han de quedar a disposició del Ministeri Agricultura, Alimentació i Medi Ambient, que n'ha de decidir la destinació, de conformitat amb el que disposa l'apartat anterior.

5. Quant als vaixells retinguts, s'han d'alliberar sense dilació, prèvia constitució d'una garantia financera legalment prevista la quantia de la qual l'ha de fixar l'òrgan competent, en els termes que preveu l'article 98.1 de la Llei 3/2001, de 26 de març.

Si no es presta garantia en el termini d'un mes des de la seva fixació, sense perjudici de les pròrrogues que, si s'escau, s'hagin concedit, el vaixell ha de quedar a disposició del Ministeri d'Agricultura, Alimentació i Medi Ambient, que ha de decidir sobre la seva ubicació i destinació, mentre no es dicti la resolució que posi fi al procediment.

Les despeses derivades de l'adopció d'aquestes mesures, en relació amb els vaixells retinguts respecte dels quals no es constitueixi garantia financera legalment prevista, són a compte del presumpte infractor.

6. S'ha de deixar constància a l'expedient de totes les actuacions anteriors.

Article 19. *Desenvolupament de la subhasta pública dels béns i productes presos, confiscats i decomissats.*

1. Com a norma general, la subhasta ha de tenir lloc en una llotja, o, si s'escau, en el corresponent punt autoritzat per a la primera venda, quan es tracti de productes frescos, o bé a l'establiment autoritzat per la comunitat autònoma.

2. L'execució material de la subhasta s'ha d'encarregar a l'adjudicatari de la llotja o l'establiment autoritzat, prèvia valoració dels béns o productes a preus de mercat i d'acord amb els criteris habituals de valoració.

3. La subhasta s'ha de fer amb subjecció a les especialitats següents:

- a) No és necessària la constitució d'un dipòsit previ per concórrer a la licitació.
- b) El desenvolupament de la licitació s'ha de dur a terme de conformitat amb les pràctiques habituals d'aquest tipus d'actes.
- c) A l'acte de licitació ha d'estar present un funcionari designat per la delegació del Govern.
- d) Concloua la subhasta, el funcionari designat per la delegació del Govern ha d'estendre la diligència en la qual es facin constar els elements essencials d'aquesta subhasta.

4. En els supòsits en què no sigui possible o no convingui promoure la concurrència, per raons degudament justificades a l'expedient, és procedent l'adjudicació directa dels béns o productes confiscats en les millors condicions econòmiques. A aquests efectes, l'òrgan competent per a la iniciació del procediment ha de procedir de conformitat amb les regles següents:

a) El procediment d'adjudicació directa s'ha d'anunciar al tauler d'anuncis de la delegació del Govern a la comunitat autònoma competent, així com a través de la seva seu electrònica i, si s'escau, de la subdelegació del Govern.

b) Quan el valor dels béns superi la quantia de 30.000 euros, el procediment d'adjudicació s'ha d'anunciar en el butlletí oficial de la província en què s'hagin pres, confiscat o decomissat els béns o productes. L'òrgan competent per a l'adjudicació també pot acordar la publicació als taulers d'anuncis dels ajuntaments dels llocs on estiguin situats els béns, en mitjans de comunicació de gran difusió, en publicacions especialitzades o en qualsevol altre mitjà adequat a l'efecte.

c) L'òrgan competent per a l'adjudicació ha de procedir a determinar el valor, amb caràcter previ, dels béns o productes amb referència a preus de mercat, i ha de tractar d'obtenir, almenys, tres ofertes.

d) L'adjudicació s'ha de fer mitjançant una acta expedida per l'inspector de pesca marítima o el funcionari designat per l'òrgan que acordi aquesta adjudicació, a favor de qui presenti l'oferta econòmica més avantatjosa. Els béns s'han de lliurar a l'adjudicatari una vegada s'hagi fet efectiu l'import.

5. L'import de la venda efectuada, mitjançant subhasta o adjudicació directa, ha de quedar en dipòsit a la Caixa General de Dipòsits a disposició de l'òrgan competent per resoldre el procediment, i s'han d'observar les condicions que estableix el Reglament de la Caixa General de Dipòsits i la resta de normativa de desplegament, aprovat pel Reial decret 161/1997, de 7 de febrer. Tot això, a costa del que determini la resolució de l'expedient sancionador, o de l'executorietat efectiva de la resolució, si aquesta ja ha estat dictada.

Secció 2a Iniciació del procediment

Article 20. *Forma d'iniciació.*

1. El procediment sancionador s'ha d'iniciar sempre d'ofici per acord de l'òrgan competent en els termes que preveu l'article 3 d'aquest Reglament.

Aquesta iniciació s'ha d'efectuar:

- a) Per pròpia iniciativa.
- b) Com a conseqüència d'una ordre superior.
- c) A instància del director general de Recursos Pesquers i Aqüicultura o altres òrgans o autoritats en matèria de pesca marítima.
- d) Com a conseqüència d'una denúncia sobre algun fet o conducta que pugui ser constitutiu d'infracció.
- e) Com a conseqüència de l'acta estesa pels inspectors de pesca marítima o altres funcionaris o agents de l'autoritat.

2. La formulació d'una petició no vincula l'òrgan competent per iniciar el procediment sancionador, si bé ha de comunicar de manera raonada a l'òrgan que l'hagi formulat els motius pels quals, si s'escau, no és procedent la iniciació del procediment.

3. En els supòsits de denúncia, aquesta ha d'expressar la identitat de la persona o persones que la presenten, el relat dels fets que puguin constituir infracció i la data de la seva comissió i, quan sigui possible, la identificació dels presumptes responsables.

Quan s'hagi presentat una denúncia s'ha de comunicar al denunciant la iniciació o no del procediment.

4. En el supòsit d'actes aixecades pels inspectors de pesca marítima, o, si s'escau, per altres agents de l'autoritat, que no donin lloc a la iniciació d'un procediment, l'òrgan competent per a la seva iniciació ha de comunicar, mitjançant un acord motivat, al director general d'Ordenació Pesquera els motius pels quals, si s'escau, no és procedent la iniciació del procediment. No és necessària la notificació d'aquest acord als particulars.

Article 21. *Contingut de l'acord d'iniciació.*

1. L'acord d'iniciació del procediment sancionador s'ha de formalitzar, com a mínim, amb les especificacions següents:

- a) Identificació de la persona o persones presumptament responsables.
- b) Exposició succinta dels fets que motiven la incoació del procediment, la seva possible qualificació i les sancions que puguin correspondre, sense perjudici del que resulti de la instrucció.
- c) Nomenament de l'instructor i, si s'escau, del secretari, amb indicació expressa del seu règim de recusació.
- d) Òrgan competent per a la resolució del procediment i norma que li atribueixi la competència.
- e) Mesures provisionals que s'adoptin, si s'escau, sense perjudici de les que es puguin adoptar durant la tramitació. En el cas de les mesures provisionals adoptades abans de la iniciació del procediment, s'ha de fer un pronunciament exprés sobre la seva destinació, el seu manteniment, modificació o aixecament.
- f) Termini màxim per dictar i notificar la resolució.
- g) Indicació del dret a formular al·legacions i a l'audiència en el procediment i dels terminis per al seu exercici.

2. L'acord d'iniciació s'ha de comunicar a l'instructor, amb el trasllat de totes les actuacions que hi hagi sobre això, i s'ha de notificar al denunciant, si s'escau, i als interessats, entenent en tot cas per tal la persona o persones presumptament responsables.

De conformitat amb el que disposa l'article 96 de la Llei 3/2001, de 26 de març, els capitans i patrons, o les persones interessades que dirigeixin les activitats pesqueres, s'entenen notificats una vegada practicada la notificació al titular de la llicència de pesca amb el qual presten el seu servei.

3. En els supòsits de notificació edictal, aquesta s'ha de practicar per mitjà d'un anunci publicat en el «Butlletí Oficial de l'Estat» de conformitat amb el que disposa l'article 59.5 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre.

Article 22. *Col·laboració i responsabilitat en la tramitació.*

1. En els termes que preveu l'article 4 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, els òrgans i les dependències administratives pertanyents a qualsevol de les administracions públiques han de facilitar a l'òrgan instructor els antecedents i els informes necessaris, així com els mitjans personals i materials necessaris per a l'acompliment de les seves actuacions.

2. Les persones designades òrgan instructor o, si s'escau, els titulars de les unitats administratives que tinguin atribuïda aquesta funció són responsables directes de la tramitació del procediment i, en especial, del compliment dels terminis establerts.

Secció 3a Instrucció

Article 23. *Actuacions i al·legacions.*

1. Una vegada notificat l'acord d'iniciació, els interessats, sense perjudici del que disposa l'article 4, disposen d'un termini de quinze dies per aportar totes les al·legacions, els documents o les informacions que considerin convenientes i, si s'escau, proposar una prova amb la concreció dels mitjans de què es pretenen valer.

2. Cursada la notificació, l'instructor del procediment ha de dur a terme d'ofici totes les actuacions que siguin necessàries per a l'acreditació dels fets, i ha d'obtenir les dades i les informacions que siguin rellevants per determinar, si s'escau, l'existència de responsabilitats susceptibles de sanció.

3. Si com a conseqüència de la instrucció del procediment resulta modificada la determinació inicial dels fets, de la seva possible qualificació, de les sancions imposables o de les responsabilitats susceptibles de sanció, s'ha de procedir a la seva notificació al presumpte responsable en la proposta de resolució.

Article 24. *Prova.*

1. Rebudes les al·legacions o transcorregut el termini que preveu l'article 23, l'òrgan instructor pot acordar l'obertura d'un període de prova, per un termini no superior a trenta dies ni inferior a deu. La pràctica de les proves, entenent-se per tals aquelles diferents dels documents que els interessats puguin aportar en qualsevol moment del procediment, s'ha de fer de conformitat amb el que disposa l'article 81 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre.

2. L'instructor ha d'ordenar la pràctica de totes les proves que consideri necessàries, a fi d'acreditar l'efectiva realització de la conducta infractora i la determinació de la identitat dels presumptes infractors.

3. L'instructor només pot rebutjar les proves proposades pels inculpatos quan siguin manifestament improcedents o innecessàries, mitjançant un acord motivat, degudament notificat a aquells, d'acord amb el que disposa l'article 137.4 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre. L'acord motivat de la denegació de la pràctica de la prova es pot incorporar a la proposta de resolució.

4. Quan la prova consisteixi en l'emissió d'un informe d'un òrgan administratiu o una entitat pública, i s'admeti a tràmit, s'entén que té els efectes suspensius que preveu l'article 42.5.d) de la Llei 30/1992, de 26 de novembre:

- a) Quan l'informe sigui a sol·licitud de l'interessat.
- b) Quan l'informe el sol·liciti l'òrgan instructor perquè sigui preceptiu, als efectes de validesa de la prova, perquè així ho requereixi el dret internacional o comunitari.

5. Els fets constatats per funcionaris als quals es reconeix la condició d'autoritat i que exerceixin funcions d'inspecció, que es formalitzin en un document públic que compleixi els requisits legals pertinents, gaudeixen de presumpció de veracitat, sense perjudici de les proves que en defensa dels respectius drets o interessos puguin assenyalar o aportar els mateixos interessats.

6. Quan la valoració de les proves practicades pugui constituir el fonament bàsic de la decisió que s'adopti en el procediment, perquè sigui una peça imprescindible per avaluar els fets, s'ha d'incloure en la proposta de resolució.

Article 25. *Proposta de resolució.*

1. Conclosa, si s'escau, la prova, l'òrgan instructor del procediment ha de formular la proposta de resolució. En aquesta proposta s'han de fixar de manera motivada els fets, amb especificació dels que es considerin provats i la seva qualificació jurídica exacta, s'ha de determinar la infracció que, si s'escau, constitueixin i la persona o persones que siguin responsables, així com la sanció que proposa que s'imposi, o bé ha de proposar la declaració de no-existència d'infracció o responsabilitat.

2. En el supòsit que s'hagin adoptat mesures provisionals, s'han de fer constar a la proposta de resolució.

3. De conformitat amb la normativa en vigor, la proposta de resolució ha d'informar expressament de la possibilitat que les infraccions puguin comportar l'assignació de punts corresponent amb la imposició de la sanció.

Article 26. *Audiència.*

1. La proposta de resolució s'ha de notificar als interessats, acompanyada d'una relació dels documents que consten a l'expedient a fi que puguin sol·licitar les còpies dels que considerin convenients.

2. El termini d'audiència és de 15 dies, durant els quals els interessats poden formular al·legacions i presentar els documents i les informacions que considerin pertinents davant l'instructor del procediment.

3. Conclòs el termini d'audiència, l'instructor ha de cursar immediatament a l'òrgan competent per resoldre el procediment la proposta de resolució, juntament amb tots els documents, les al·legacions i les informacions que hi constin.

Secció 4a Resolució i finalització del procediment

Article 27. *Actuacions complementàries.*

1. L'òrgan competent per resoldre pot decidir, mitjançant un acord motivat, la realització de les actuacions complementàries indispensables per a la correcta determinació dels fets o per a l'adequada resolució del procediment. L'acord de realització d'actuacions complementàries s'ha de notificar als interessats, i el termini per resoldre el procediment queda suspès fins a la terminació de les actuacions complementàries, que s'han de practicar en un termini no superior a quinze dies i el resultat de les quals s'ha de notificar als interessats.

2. Tenen la consideració d'actuacions complementàries els informes o les ampliacions dels existents que siguin determinants per dictar la resolució, entenent-se per tals els que mitjançant un acord motivat de l'òrgan competent per resoldre s'acreditin com a imprescindibles per a la correcta determinació dels fets o per a l'adequada resolució del procediment.

Article 28. *Resolució.*

1. L'òrgan competent de conformitat amb el que disposa l'article 112 de la Llei 3/2001, de 26 de març, ha de dictar resolució, que ha de ser motivada i ha de decidir totes les qüestions plantejades pels interessats i les altres derivades del procediment.

La resolució s'ha d'adoptar respectant el termini que fixa l'article 14, una vegada rebuts la proposta de resolució i els documents, les al·legacions i les informacions que constin a l'expedient, sense perjudici de les possibles ampliacions o suspensions de termini que preveuen aquest Reglament i la resta de disposicions que siguin aplicables.

2. La resolució s'ha de notificar als interessats. Si el procediment s'ha iniciat com a conseqüència d'una ordre superior o una petició raonada, la resolució s'ha de comunicar a l'òrgan administratiu autor d'aquella.

3. En la resolució no es poden acceptar fets diferents dels determinats en la fase d'instrucció del procediment o, si s'escau, dels que resultin de les actuacions complementàries independentment de la seva diferent valoració jurídica.

4. Sense perjudici del que disposa l'apartat anterior, l'òrgan competent per resoldre no està vinculat per la sanció continguda en la proposta de resolució de l'instructor; no obstant això, quan consideri que la infracció revesteix més gravetat de conformitat amb la qualificació dels articles 100 i 101 de la Llei 3/2001, de 26 de març, s'ha de notificar a l'inculpat perquè aporti totes les al·legacions que consideri convenients, i per a això se li ha de concedir un termini de quinze dies.

5. La resolució del procediment sancionador ha d'incloure la valoració de les proves practicades i especialment de les que constitueixen els fonaments bàsics de la decisió, ha de fixar els fets i, si s'escau, la persona o persones responsables, la infracció o infraccions comeses i la sanció o sancions que s'imposen, o bé la declaració de no-existència de la infracció o responsabilitat.

Quan es donin les circumstàncies previstes legalment, i de conformitat amb les disposicions dels articles 108 i 109 de la Llei 3/2001, de 26 de març, la resolució ha d'expressar els requisits i els efectes de la possible reducció del 30 per cent de la sanció pecuniària.

6. La resolució no posa fi a la via administrativa, per la qual cosa pot ser recurrible en alçada davant l'òrgan superior jeràrquic del que la va dictar, fet que s'ha d'indicar expressament en la resolució, així com el termini establert legalment per a això, en els termes que preveu la Llei 30/1992, de 26 de novembre. Això sense perjudici del que disposen els articles 108 i 109 de la Llei 3/2001, de 26 de març, sobre els efectes de la reducció de la sanció pecuniària.

7. En la resolució es poden adoptar les disposicions cautelars necessàries per garantir-ne l'eficàcia mentre no sigui executiva. Aquestes mesures poden consistir en el manteniment de les mesures provisionals que, si s'escau, s'hagin adoptat amb anterioritat, de conformitat amb l'article 17.

8. La resolució és executiva quan sigui ferma en via administrativa, sense perjudici del que disposa l'article 110 de la Llei 3/2001, de 26 de març, en relació amb la suspensió condicional.

Article 29. *Reconeixement de responsabilitat.*

1. En el supòsit que l'interessat manifesti el seu acord amb la proposta de sanció, en qualsevol moment anterior a la resolució del procediment, l'òrgan instructor ha de sol·licitar la conformitat de l'òrgan competent per resoldre sobre la finalització del procediment en un termini no superior a cinc dies des de la recepció de l'acord de l'interessat.

L'òrgan competent ha de comunicar a l'instructor la conformitat esmentada en el termini de dos mesos des de la data de recepció per aquest de l'acord de l'interessat. En aquest supòsit, l'instructor ha d'emetre una diligència, que s'ha de notificar als interessats, en què es declari la finalització del procediment i se n'acordi l'execució i l'arxivament definitiu de les actuacions. Quan es donin les circumstàncies previstes legalment, i de conformitat amb les disposicions dels articles 108 i 109 de la Llei 3/2001, de 26 de març, la diligència ha d'expressar els requisits i els efectes de la possible reducció del 50 per cent de la sanció pecuniària.

El venciment del termini assenyalat sense que s'hagi pronunciat expressament l'òrgan competent per resoldre determina la conformitat amb la proposta de resolució.

2. En el supòsit que l'òrgan competent per resoldre el procediment rectifiqui la proposta de sanció, s'ha de notificar a l'instructor dins del termini de dos mesos abans esmentat, i aquest ho ha de traslladar a l'interessat. En aquest escrit de rectificació s'ha d'indicar a l'interessat el seu dret a formular les al·legacions que consideri pertinents en el

termini de 15 dies comptats des del següent a la notificació. La conformitat de l'interessat a la rectificació efectuada determina la finalització del procediment, prèvia diligència de l'instructor en què se'n declari la finalització i se n'acordi l'execució i l'arxivament definitiu de les actuacions, amb acord de l'òrgan competent per resoldre.

3. Si ha transcorregut el termini d'al·legacions sense que se n'hagin produït o si l'interessat manifesta la seva disconformitat, l'òrgan competent per resoldre el procediment ha de notificar expressament la resolució.

Secció 5a Tramitació abreujada

Article 30. Tramitació abreujada.

1. Quan en el moment en què s'iniciï el procediment sancionador l'òrgan competent disposi de tots els elements que permetin formular la proposta de resolució, aquesta s'ha d'incorporar a l'acord d'iniciació.

2. L'acord esmentat s'ha de comunicar a l'instructor, amb el trasllat de totes les actuacions que hi hagi sobre això, i s'ha de notificar als interessats, entenent per tals la persona o persones presumptament responsables de la infracció.

3. A la notificació s'han d'advertir expressament els interessats que disposen d'un termini d'audiència de quinze dies, de conformitat amb el que disposa l'article 26.2 d'aquest Reglament.

En cas que els interessats proposin expressament en les seves al·legacions la pràctica de prova, l'instructor pot ordenar o rebutjar la pràctica de prova segons el que disposa l'article 24, mitjançant un acord motivat degudament notificat a aquells, i ha de procedir a formular una nova proposta de resolució, en què es reiteri o no en la notificada inicialment segons l'apartat primer, i en tot cas s'ha de verificar el compliment del que estipulen els articles 25 i 26.

4. La tramitació abreujada que preveu aquest precepte es pot aplicar a les infraccions lleus o a les greus en què la sanció pecuniària es graduï en el seu grau mínim.

Secció 6a Procediment simplificat

Article 31. Procediment simplificat.

Quan l'òrgan competent per a la iniciació del procediment consideri que hi ha elements de judici suficients per qualificar la infracció de lleu, s'ha de tramitar el procediment simplificat.

Article 32. Tramitació.

1. La iniciació s'ha de produir per acord de l'òrgan competent, de conformitat amb el que disposa l'article 3, i a l'acord d'iniciació s'ha d'especificar el caràcter simplificat del procediment.

2. En el termini d'un mes a partir de la comunicació i notificació de l'acord d'iniciació, l'òrgan instructor i els interessats han d'efectuar, respectivament, les actuacions preliminars, l'aportació de totes les al·legacions, els documents i les informacions que considerin convenients i, si s'escau, la proposició i pràctica de la prova.

3. Transcorregut el termini esmentat, l'òrgan competent per a la instrucció ha de formular la proposta de resolució de conformitat amb el que disposa l'article 25 o, si aprecia que els fets poden ser constitutius d'infracció greu o molt greu, ha d'acordar que es continuï tramitant el procediment general, i ho ha de notificar als interessats perquè, en el termini de cinc dies, proposin prova si ho consideren convenient.

4. El procediment s'ha de remetre a l'òrgan competent per resoldre, el qual ha de dictar en el termini de cinc dies resolució en la forma i amb els efectes que preveu l'article 28.

5. El procediment s'ha de resoldre i notificar en el termini màxim de sis mesos des que es va iniciar.

Secció 7a Suspensió condicional

Article 33. Procediment de suspensió condicional.

1. L'infractor pot sol·licitar en el termini d'un mes, comptat a partir de la notificació que posa fi a la via administrativa, la suspensió condicional de l'execució de la sanció imposada, en els termes que preveu l'article 110 de la Llei 3/2001, de 26 de març. No es pot sol·licitar la suspensió condicional mentre no hagi recaigut resolució del recurs administratiu que, si s'escau, s'hagi interposat o hagi transcorregut el termini per a la seva interposició sense que aquesta s'hagi produït.

2. La sol·licitud esmentada, als efectes de donar compliment als requisits que preveu l'article 110.2 de l'esmentada Llei 3/2001, de 26 de març, s'ha d'acompanyar d'una declaració responsable de l'infractor en la qual es faci constar que no ha estat sancionat en matèria de pesca marítima en els últims cinc anys.

3. Als efectes de la resolució de la suspensió condicional, s'ha de sol·licitar l'informe preceptiu del director general de Recursos Pesquers i Aqüicultura, que s'ha d'emetre en el termini d'un mes.

4. El termini màxim per dictar i notificar la resolució del ministre d'Agricultura, Alimentació i Medi Ambient sobre la concessió o denegació de la suspensió condicional és de sis mesos, des que la sol·licitud hagi tingut entrada en el registre de l'òrgan competent per a la seva resolució. De conformitat amb el que disposa l'article 110.4 de la Llei 3/2001, de 26 de març, els interessats poden entendre desestimada per silenci administratiu la seva sol·licitud.

Secció 8a Procediments sancionadors vinculats a vaixells de bandera de conveniència

Article 34. Objecte.

1. En virtut del que disposa l'article 2, apartats c) i d), les persones físiques o jurídiques que incompleixin les obligacions derivades de les mesures de conservació i gestió establertes en el dret internacional en alta mar a bord de vaixells de països tercers, poden ser sancionades quan l'Estat de bandera no hagi exercit la seva competència sancionadora, a l'empara del que estableixen el títol V de la Llei 3/2001, de 26 de març, i el Reial decret 1134/2002, de 31 d'octubre, sobre aplicació de sancions en matèria de pesca marítima a espanyols enrolats en vaixells amb abanderament de conveniència, així com la present disposició, sigui quin sigui el seu grau de responsabilitat per la participació en els fets constitutius d'infracció.

2. Als efectes de l'aplicació d'aquest procediment, s'entén que l'Estat de bandera no exerceix la seva competència sancionadora quan en el termini de tres mesos des que se li va notificar, per conducte oficial, la conducta presumptament infractora, fefaentment provada, bé no respongui per conducte oficial, amb menció de les actuacions practicades, o bé no hagi portat a terme aquestes actuacions necessàries per sancionar.

Article 35. Procediment.

1. La notificació a l'Estat de bandera per conducte oficial de la conducta, presumptament infractora, consistent en l'incompliment d'obligacions derivades de mesures de conservació i gestió establertes en el dret internacional, l'ha de fer la representació diplomàtica d'Espanya, llevat que consti en el procediment que ja l'han efectuat anteriorment òrgans o organismes comunitaris o internacionals, cas en què aquesta es considera vàlida als efectes que preveu aquest Reglament.

2. El termini de tres mesos comença a comptar a partir del moment en què consti l'entrada de la notificació a l'òrgan corresponent de l'Estat de pavelló.

3. Si en el termini de tres mesos l'Estat de pavelló no ha contestat a la notificació ni ha iniciat cap procediment, l'òrgan competent pot iniciar procediment sancionador contra

les persones físiques o jurídiques responsables, d'acord amb el que preveuen la Llei 3/2001, de 26 de març, i aquest Reglament.

Article 36. *Exercici de la competència sancionadora per l'Estat de bandera.*

Recaiguda resolució ferma en l'Estat de pavelló, l'òrgan competent per resoldre pot determinar l'obertura de l'expedient sancionador, tenint en compte, en tot cas, la sanció recaiguda als efectes de graduar o, si s'escau, compensar la que s'imposi, sense perjudici de la declaració de la infracció. A aquests efectes és aplicable el que disposen els articles 8 i 17.3 d'aquest Reglament.